

Michał Parczewski

Ulucz, woj. krośnieńskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 15, 94-95

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WIERZBICA
woj. radomskie
Stanowisko "Zełe"

patrz
neolit

WYCZECHOWO
woj. gdańskie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Agnieszka Szymańska.
Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku.
Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe
kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Stanowisko położone jest w lesie, na wysokim wzniesieniu prawobrzeżnej doliny rzeki Raduni, oddalone ok. 1.880 m na północny wschód od centrum wsi Wyczechowo, ok. 550 m na północny wschód od wybudowania Trątkownica i ok. 1.730 m na południe od wzniesienia 17,5.

Cmentarzysko liczy 6 kurhanów o średnicy od 10 do 16 m, w większości zniszczonych. Przebadany kurhan I o średnicy 10,5 m, wysokości do 1 m usypany był głównie z piasku. Nieduże skupiska kamieni występowały w pierwszej warstwie u podnóża kurhanu. Bezpośrednio na jego calcu odsłonięto 3 paleniska o średnicy ok. 0,6 x 0,4 m i głębokości do 0,2 m, z dość znaczną ilością węgla drzewnych. Z materiału zabytkowego odkryto 2 popielnice zniszczone z przepalonymi kośćmi ludzkimi oraz znaczną ilość luźnej ceramiki i przepalonych kości ludzkich.

Ponadto między kurhanami I i III założono wykop o długości 24 m i szerokości 1,5 m. Odsłonięto dwa dalsze paleniska o średnicy 0,7 x 0,8 m i głębokości do 0,30 m, zawierające węgiel drzewny, małą ilość ceramiki i kamienie w małej ilości.

Badania będą kontynuowane.

ULUCZ
woj. krośnieńskie
Stanowisko 3

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
w Krakowie

Badania prowadził dr Michał Parczewski. Finansował WKZ w Krośnie oraz UJ. Pierwszy sezon badań. Osada z epoki brązu oraz wczesnośredniowieczna /VI-XII w./.

Stanowisko leży na rozległym, cyplowatym stożku napływowym, uformowanym przez potok Borownica u wylotu do doliny Sanu. Teren

prawie płaski, b. łagodnie nachylony ku południowemu zachodowi, południu i południowemu wschodowi. Ok. 5-8 m nad dnem zalewowym, ok. 270 m n. p. m. Materiał zabytkowy występował na całej powierzchni stożka o wymiarach ok. 400 x 250 m /oś E-W/, skupiając się w części południowej. Miejsce leży ok. 400-650 m na południe od zabytkowej cerkwi.

Południowe partie stanowiska objęto systemem siatki arowej /720 arów/. Szerokoprzestrzenne wykopy badawcze, o powierzchni 425 m², rozmieszczone w dwóch sąsiadujących ze sobą sektorach części południowo-zachodniej stanowiska. Ujawniono 15 jam osadowych /nr 1-8, 9A, 9B, 10, 11, 12A, 12B, 13/ i 10 dołków postępowych. Dwa obiekty /nr 11, 13/ rozkopano częściowo.

Materiał ruchomy /m. in. ponad 1.000 fragmentów naczyń/ pochodzi z różnych okresów. Poza zespołami znaleziono kilka wyrobów krzemiennych oraz wykonanych z miejscowego surowca - łupku barwy jasno-kawowej - należących zapewne do epoki kamienia. Luźno występowały zabytki ceramiczne z późnego okresu wpływów rzymskich.

Do epoki brązu /krąg grupy tarnobrzeskiej lub pokrewny wariant "pogórski"/ zaliczono cztery obiekty /2, 6, 12A, 12B/ i dwa z zastrzeżeniami /7, 13/. Niektóre jamy to zapewne pozostałości chat z paleniskami /12A, 12B, 13/; stożkowata jama 7 zawierała wielką ilość polepy.

Najwięcej zabytków pochodzi z wczesnego średniowiecza. Na powierzchni znaleziono duże fragmenty naczyńia typu praskiego /VI-VII w. /. Cztery obiekty /9A, 9B, 10, 11/ - w tym niektóre z paleniskami - można datować na VII /?/, VIII-LX w. Wielki, prostokątny obiekt 8 /wymiały 700 x 500 cm/ z paleniskiem /chata? / zawierał zabytki z VIII-XII w.

ZBROJEWSKO, gm. Lipie
woj. częstochowskie
Stanowisko 3

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
w Krakowie

Badania prowadzili prof. dr Marek Gedl i mgr Barbara Gedl. Kontynuacja badań zapoczątkowanych w 1961 r. Finansował WKZ Częstochowa. Cmentarzysko z młodszych okresów epoki brązu i pozostałości młodszej od cmentarzyska osady z licznymi paleniskami.

W ramach systematycznych badań wielkiego cmentarzyska z epoki brązu prowadzono rozpoznanie zasięgu występowania grobów w kierunku południowym, w stronę doliny zalewowej rzeki Liswarty. Zbadano 22 obiekty archeologiczne /nr 655-676/. Odkryto jedynie 5 grobów ciałopalnych, w tym dwa popielnicowe, a trzy bezpopielnicowe jamowe, z których jeden /nr 669/ miał fragmentarycznie zachowane pozostałości kon-